

[Formanden.]

Medlem af folketinget H. C. Toft har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren, efter at brokommissionen vedrørende en bro over Sallingsund nu har afgivet betænkning, fremsætte lovforslag om bygning af broen, således at forslaget kan vedtages i dette folketingsår, og således at anlægsarbejdet kan iværksættes i finansåret 1966-67?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid efter spørgetiden i morgen.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af reguleringstidspunktet for arbejdsløshedsunderstøttelse i 1966.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 106) findes i tidenden sp. 3211, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 269).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Bladt: Udvalget har holdt to møder.

Fra Arbejdsløshedskassernes Samvirke har udvalget modtaget en skrivelse, hvori man fremsætter ønske om, at en ændring af reguleringstidspunktet til den 1. februar ikke gennemføres, for så vidt angår brændselshjælpen. Man peger på det uheldige i, at der i tilfælde af en regulering pr. 1. februar vil ske en ganske urimelig forskelsbehandling af de arbejdsløse medlemmer. Efter arbejdsløshedskassernes vedtægter kan et medlem få udbetalt brændselshjælp for højst 40 afkontrollerede dage i tiden 1. oktober-31. marts. Efter lovforslagets bestemmelse vil det komme til at virke på den måde, at de, der har haft den længste

arbejdsløshedsperiode, de, der har haft 40 ledige dage og derved inden lovens ikrafttræden den 1. februar, ikke vil få gavn af reguleringen. En sådan forskelsbehandling har ikke været tilsigtet, hvorfor udvalget har ment at burde følge den henstilling, der er kommet fra Arbejdsløshedskassernes Samvirke.

I overensstemmelse hermed har udvalget stillet ændringsforslagene under nr. 1 til § 1 og under nr. 3 til § 2, som er tiltrådt af ministeren, hvorefter ændringen i reguleringstidspunktet for brændselshjælpen bortfalder. Jeg tror ikke, der kan rejses saglige indvendinger herimod, idet det beløb, det drejer sig om, er ganske ringe i forhold til forslaget i dets helhed.

Et mindretal i udvalget, socialistisk folkeparti, har stillet ændringsforslag nr. 2, hvorefter der skal kunne udbetales en uges ekstraordinær understøttelse til arbejdsløse, som i tiden fra 1. oktober 1965 til 1. april 1966 har mindst 90 afkontrollerede dage. Udvalgets flertal kan ikke støtte dette ændringsforslag og indstiller det til forkastelse.

I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at når vi ikke kan gå med til dette, er det ikke udtryk for manglende forståelse for dem, der i længere tid har været arbejdsløse. Jeg erkender helt og fuldt de vanskeligheder, der må opstå, særlig når det drejer sig om forsørgere med mange børn; men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det jo er en sag, som ikke kun henhører under lovgivningen, men at den også vedkommer arbejdsløshedskasserne, som skal være med til at betale, hvad det koster. Så vidt det er mig bekendt, er der ikke fra arbejdsløshedskassernes side rettet henvendelse til udvalget eller til regeringen om udbetaling af en ekstra uges understøttelse, og så ville det vel nok se lidt mærkeligt ud, hvis vi uden videre så at sige ville påtvinge arbejdsløshedskasserne en sådan ekstraydelse.

Endelig vil jeg da også gerne sige, at selv om der ikke gennemføres et forslag om en uges ekstraordinær understøttelse, er de arbejdsløse, der kommer i vanskeligheder, ikke afskåret fra at få hjælp. De sociale udvalg har gennem en årrække haft meget beskedne udgifter på grund af den meget høje beskæftigelse, og det vil